

Amyloid- og tau-hypotesene ved degenerativ demens

ARTIKKEL

FLADBY T

MÆHLEN J

Sammendrag

Alzheimers sykdom karakteriseres ved jevnt økende tap av hukommelse og andre mentale funksjoner. Prevalensen av demens øker fra ca. 10% i aldersgruppen 75-79 år til ca. 20% i aldersgruppen 80-84 år. Hos flertallet av disse foreligger Alzheimers sykdom. Diagnosen er basert på forekomst av senile plakk og neurofibrillær degenerasjon i hjernebarken. Senile plakk består av en amyloid kjerne av β -protein og en rekke andre proteiner og kan være omgitt av degenererende neuritter. Det er beskrevet ulike arvelige og ervervede risikofaktorer for sykdommen. Mange av disse risikofaktorene har vist seg å virke på danningen av β -protein i hjernevevet. Disse observasjonene gir grunnlaget for den såkalte amyloidhypotesen, som sier at toksiske effekter av β -protein er årsak til Alzheimers sykdom. Frontotemporal demens er den nest vanligste degenerative formen for demens, og kan utgjøre mer enn 10% av demenstilfellene. En betydelig del av disse skyldes sannsynligvis mutasjoner i genet for tau-proteinet på kromosom 17.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no